

één enkel orgaan dat wordt aangewezen voor het beheer van een aanvullend stelsel van gezondheidszorg, zonder enige mogelijkheid voor de ondernemingen binnen die bedrijfstak om van aansluiting te worden vrijgesteld, in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 81 EG en 82 EG, of kan als gevolg daarvan het aangewezen orgaan een machtspositie gaan innemen die misbruik oplevert?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Paris (Frankrijk) op 10 november 2009 — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS/Président de l'Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Zaak C-439/09)

(2010/C 24/49)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Verwerende partijen: Président de l'Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Prejudiciële vraag

Levert het algemene en absolute verbod om de contractgoederen op Internet aan de eindgebruikers te verkopen, dat in het kader van een selectief distributienetwerk aan de erkende distributeurs wordt opgelegd, inderdaad naar zijn strekking een harde kernbeperking van de mededinging in de zin van artikel 81, lid 1, EG op die niet onder de groepsvrijstelling voorzien in verordening nr. 2790/1999 ⁽¹⁾ valt, maar eventueel wel voor een individuele vrijstelling krachtens artikel 81, lid 3, EG in aanmerking kan komen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2790/1999 van de Commissie van 22 december 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB L 336, blz. 21).

Beroep ingesteld op 11 november 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-441/09)

(2010/C 24/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Oostenrijk, door op leveringen, importen en intracommunautaire verwervingen van bepaalde levende dieren, inzonderheid paarden, die niet bestemd zijn voor de bereiding van levensmiddelen, een verlaagd btw-tarief toe te passen, de krachtens de artikelen 96 en 98 van de btw-richtlijn ⁽¹⁾ juncto bijlage III daarbij op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het Oostenrijkse belastingrecht inbreuk maakt op de artikelen 96 en 98 juncto bijlage III van de btw-richtlijn, voor zover op leveringen van bepaalde levende dieren (met name paarden) een verlaagd btw-tarief ook wordt toegepast wanneer deze dieren niet bestemd zijn voor de productie van levensmiddelen.

Het begrip „levende dieren” in punt 1 van bijlage III bij de btw-richtlijn vormt geen zelfstandige categorie, maar omvat enkel dieren die gewoonlijk voor gebruik als levensmiddel worden geleverd. Voor deze uitlegging is steun te vinden in de Spaanse, de Franse, de Engelse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Zweedse versie van deze bepaling. Bovendien moet deze bepaling, daar zij een uitzondering vormt, volgens vaste rechtspraak strikt worden uitgelegd.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).